

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951*, 1951-56, s. 48. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brorson01-shoot-idm140726736062560.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951

3. Nyt-Aars-Psalmer.

Nr. 14.

Mel. Hvo kun sin Gud vil lade raade.

Da nu det gamle aar forsvinder,
Og os, som Gud har født paa nye,
Hans naade nu paa nye oprinder,
Saa klinger ogsaa høyt i sky
Vor tak for naade, fred og livet,
Som hand os rigelig har givet.

*
—

* * - - -
— — 49

2. Nye kraft og naade hand forlene,
At vor begiering og forstand
Maa henge fast ved ham allene,
Uryggelig i ild og vand,
Til hans befaling ret at lyde,
Og dermed al vor vandel pryde.

3. Hans lys og ret for os opdage,
Som solen sine Straaler slaaer,
Og overhaand i verden tage,
Til verden selv engang forgaaer,
At vi, som lysets børn, maae leve,
Og altid i hans naade sveve.

4. Det navn, som hand sig lod tilegne,
Og blodet derved heftig flød,
Vor frelse dermed at betegne,
Vor vey skal være til vor død,
Vor dyrebare skat og krone,
Vor smykke for Guds høye throne.

*
—

* - - -
— 50

5. Hand lade os os selv omskære,
Fra hvad os fra ham skille kand,
Langt mere glad i ham at være,
End nogen sands begribe kand,
At døe fra alle gamle veye,
Og siden himlen faae til eye.

Nr. 15.

Mel. Guds godhed ville vi prise.

Hvo hierttet vil omskære,
Dets forhud tage af,
Den gamle Adam bære
Til døden og sin graf,
Hand faaer og JEsu sind,
Som er omskaaren bleven,
Hand er til himlen skreven
Og korsets orden ind.

2. Hvo saa sit aar begynder,
Hand følger kiødet ey,
Men sig i aanden skynder
Til livets rette vey,
Hand nye er født og skabt,
Af himmel-byrd oprunden,
Som har i JEsu funden
Alt det, som før var tabt.

* *
--

* * - - -
-- 51

3. Dog hierttet at omskære,
Merk siel hvordan det skeer:
Din synd du ret maa lære
At hade meer og meer;
Bod er det, som der maa
Det stene-haarde hierte
Ret føre ind i smerte,
Ja gandske sønderslaae.

4. Ach! giv, til det at giøre
I det begyndte aar
Din Aand, som os kand røre,
Og ene det formaaer,
At vi dit billede
I dem, som ere blinde,
Naar de sig ret besinde,
Kand snarlig faae at see.

5. Jeg er i længsels smerte,
Og tusinde med mig,
At finde dig, mit hierte,
Og ret at favne dig,
Naar jeg dig have maa,
Hvad vil jeg meer begiere?
Jeg kand jo ikke mere,
End alting, JEsu, faae.

6. I syndere! betænker,
O hvilken farlig sag;
I gaae i satans lænker
Saa mangen aar og dag,
Begynder aaret ey,
Før I ved HERrens naade
Har ladet eder raade,
At gaae paa livsens vey.

*
--

* * - - -
-- 52

7. Omskærer eders hierte,

Og løber Gud i favn
Med poenitenses smerte
I Jesu Christi navn!
Saa skal det ogsaa skee,
Gud lader sig formilde,
At I hans naades-kilde
I dette aar skal see.

8. Lad alle christnes mening
Ret derudi bestaae,
At de i din forening
Til døden blive maae;
At de i ingen nød
Sig lade fra dig drage,
Men trøstig korset smage
For din den bittre død.

9. Saa ville vi dig prise
Vor gandske lives tiid,
Men denne pligt bevise
Med større kraft og fiid,
Naar vi vor Jesum faaer
At see, med alle fromme,
Og kand med dennem komme
Til evigheds nyt-aar.

Nr. 16.

Nu det gamle aar gik hen,
Lader os begynde
Frydelig det nye igjen
Udi Aandens brynde,

* *
--

--
* *
-- 53

Thi, hvad gammelt er, forgaaer,
Og det nye igjen opstaaer.

2. Lad det gamle kun gaae hen,
GUd vil snarlig gjøre
Alting nyt og got igjen,
Det er sødt at høre,
Gaaer kun alt det gamle hen,
Bliver alting nyt igjen.

3. GUd os lys igjen har bragt,
Der hand lod sig føde,
Lys, som blev ved syndens magt
Dumt og dødt og øde,
Bort med nattens sorte skye,
Alle ting gjør Jesus nye.

4. Mørkhed, taage, striid og nød
Skal for lyset vige,
Jammer, blindhed, fald og stød

Udi satans rige
Maa ved lysets komme flye,
Alle ting gjør JEsus nye.

5. Hand er verdens lys og lyst,
Evighedens Fader,
Alles raad og kraft og trøst,
Som det onde hader,
At man kand det ogsaa flye,
Alle ting gjør JEsus nye.

6. Satan bruger vel sin konst,
Denne Søn at dæmpe,

*
—

* * - - -
— 54

Men hans brølen er omsonst,
Barnet er en kæmpe;
Derfor synges høyt i skye:
Alle ting gjør JEsus nye.

7. Denne Søn og naade-soel
Af sin Fader drages
Op til himlens arve-stoel,
Moderen forjages,
Finder udi Ørken lye,
Til hun hørde fred paa nye.

8. O! det underlige noor,
Hvo det ret kand skue,
Da undrykkes man i stor
Kierlighedens lue,
For ham maa det gamle flye,
Alle ting gjør JEsus nye.

9. Den er ret en Christen, som
Er i Christo funden,
Naar det bare skin og skum
Gandske er forsvunden,
Det er guld og ikke blye,
Da er christendommen nye.

10. Saadan har den ædle skat,
JEsus, i sit hierte,
Tager ham i troen fat,
Dog ey uden smerte,
Til det gamle plat maa flye,
Da hand alle ting gjør nye.

*
—

* - - -
— 55

11. Naar er dog den tiid forbi,
Da vi ret kand sige,
At vi ere gandske fri
Fra det sorte rige,
Og det gamle plat maa flye,
Alle ting maae blive nye.

12. Sukker creaturet dog
Efter dette gode,
Da det spændes af sit aag,
Og saa glad til mode

Til sin frihed ind kand flye,
Naar de alle blive nye.

13. Fra forfænglighed, hvori
De nu fangne ere,
Skal de vorde qvit og fri,
Saa som de begiere.
Naar det gamle bort maa flye,
Da hand alle ting gjør nye.

14. Naar at baade synd og død
Er opslugt tillige,
Og vi, fri fra al vor nød,
Staae i Himmerige,
Der er ingen modgangs skye,
Der er glæden altid nye.

15. Da, saa længe himlen staaer,
Vi hans navn skal ære,
Hvor et evigt jubel-aar
Ham til lof skal være,

*

—

*
— 56

I Guds Himles stille lye,
Der er tiden altid nye.

Nr. 17.

Mel. Nu vel an vær frisk etc.

Lad dit rige allevegne
Bredes ud paa denne jord,
Gjør det lyst i vore egne
Ved dit klare livets ord!
Stød, o GUD, i grunden ned
Christendommens lunkenhed,
Syndens mørke taage vige
For dit lyse naades rige.

2. Lad din naade altid virke
Til en ret forbedret stand!
Set den gandske christen-kirke
I en hellig himmel-brand!
Dem, som ordet lære, giv
Viisdom og et helligt Liv,
Aand og naade, mund og mæle
Til at redde mange siele!

3. HERrens viisdoms glands forgylde
Kongens spiir og arve-stoel!
Vor Monarch af JESu fylde
Glimre som den blide soel!
Gaae med Kongen ud og ind,

Glæd hans himmel-sindet sind,
Kongen leve mange dage,
Siden livets krone tage!

4. Lad vor Dronning altid være
Alle Kongers Konges Brud,
Til at søge al sin ære,
Lyst og herlighed i GUD!

*

—

* ---
— 57

Hendes fromhed og forstand
Funkle længe i vort land!
Hendes siel i GUD sig fryde,
Og til lammets bryllup pryde!

5. Arve-Princen, rigets lykke,
Kongens lyst og himlens æt,
JESUS meer og mere smykke
Med sin naades lys og ret,
Lade Princen blive stor
Til sin store priis i nord,
Fuld af Aandens kraft og glæde
Rigets arve-stoel betræde.

6. Lad Princesseerne fornøyes
Meer og meer i livets favn,
Høyt til herlighed ophøyes
Med at ære JESU navn!
Kongens Arve-huus og slægt
Under himlens varetægt
I GUDs kierligheder brænde,
Blomstre indtil verdens ende.

7. GUD velsigne øvrigheden,
Kongens raad i deres stand;
Dem, som vaage her paa steden
For vor stad og amt og land!
Giv dem viisdom, kraft og mod
Ret af gandske hierte-rod,
Til din ære kun at søge,
Derved landets gavn forøge!

8. HERrens frygt behiertet gjøre
Kongens magt til lands og vands!
GUDs frimodighed dem føre
An mod fiende-sverdets glands!

*
— 58

Vær o GUD vor Konges skiold
Og hans landes muur og vold!
Lad os altid dig behage,
Giv os fred i vore dage!

9. Øvrighed og Undersaatte
I vor gandske menighed
Vi indslutter og befatter
Under HERrens søde fred!
GUD forfremme stadens gavn!
Svøb os i din naades favn
Ind med dem, som boe paa landet,
Dig at elske, intet andet!

10. Ægtefolk i deres boelig

Sig foreene ret i GUd,
Til at troe og følge troelig
Med hinanden HERrens bud,
Signe deres lives frugt!
Signe deres børne-tugt!
At de smaae og store vandre
Alt til himlen med hverandre!

11. Vær de gamles lys og glæde!
Vær de unges fryd og lyst!
Giv enhver i enkesæde
Og de faderløse trøst!
Giv de arme nærings brød!
Vær de bange hierter sød!
Giv de u-omvendte baade
Ret at see og søge naade!

12. Læg de syge, ledsk de svage!
Løs de bundnes fængsels baand!
Hielp enhver sit kors at drage!

*

—

— — —

*

— 59

Styrk dem med din gode Aand!
Ach! at hver, som dette aar
Bort af denne verden gaaer,
Maatte giennem døden stige
Ind i søde himmerige!

13. Derfor lad os ret oprigtig
Alle søge stelens tarv;
Vandre, som enhver er pligtig,
Der kand vente himlens arv,
Giøre ret alvorlig fliid,
At vi her i naadens tiid
Elske JESum allesammen,
Siden blive salig! Amen.

Nr. 18.

Mel. Rind nu op i JESu navn.

Nu vel an! et freidigt mood!
Op mit hierte! op min tunge!
Op om JESu navn at siunge,
Om hans kierlighed og blod,
Alt, hvad i mig er, sig fryde
Til min Frelsers lof og priis,
At min nyt-aars sang kand lyde
Langt hen ind i paradiis.

2. O du blodig JESu navn!
Min forløsnings morgenrøde,
Paradises første grøde,

*

—
* — 60

Bange sieles hvile-stavn,
Troens stærke seyer-fane,
Haabets rette anker-grund,
Lys oppaa min trange bane,
Ja udi min sidste stund.

3. O det søde JEsu navn!
O det navn foruden lige!
O mit søde himmerige!
O min sieles frelse-havn!
O mit hertes lyst og længsel!
O min søde himmel-skat!
O min fryd i største trængsel!
O mit lys i dødens nat.

4. JEsus os til trøst og gavn
Dette navn har vildet bæere,
Men hand maatte tilig lære,
At det var et smerte-navn,
Thi da blodet maatte rinde,
Da hand frelse-navnet fik,
Derved troe vor jammers minde
Hannem ind i sielen gik.

5. Derfor findes nu for mig
Dette navn saa fuldt af naade,
At jeg mig i al min vaade
Derved fryder inderlig,

*

—
* — 61

Maa jeg kun min JEsu nyde
I en fast og stadig tro,
Skulde det mig ey fortryde,
Om end verden brast i to.

6. O jeg er en syndig krop,
Det er al min titels ære,
Bedre kand den ikke være,
Naar jeg kaster loven op,
Men for du est JEsus bleven,
Og min jammer paa dig tog,
Derfor staaer mit navn indskreven
Deylig udi livets bog.

7. Jeg skal op i dommen staae,
Ind med fryd i himlen stige,
Herske udi JEsu rige
Med en deylig krone paa,
Hvide klæder, palme-grene,
Engle-drik af livets flod,
Dette nyder jeg allene
For min JEsu navn og blod.

8. Nu det navn, o JEsu, som
Du for mig har vildet bæere,
Lad det mig i tanker være,
Hvor jeg gaaer i verden om,
Og i dødens sidste dvale
Lad det qvæge siel og sind,

At jeg maa om JEsu tale,
Til jeg gaaer i himlen ind.

6,5: *est] er J6-7. 6,8: livets] Livsens A. 7,6: livets] Livsens A. 8,5: dødens] Dødsens A.*

- - -

5,8: *i to] itu. - 6,4: kaster loven op] slår op i loven. - 6,7-8: Fil. 4,3; Joh. Åb. 3,5. - 7,3: Joh. Åb. 22,5. - 7,4: Joh. Åb. 2,10. - 7,5: Joh. Åb. 7,9. - 7,6: Joh. Åb. 22, 1.*

62

Nr. 19.

Mel. Jeg beder dig min HErre.

Kom, hierte! tag dit regne-bret,
Skriv op dit lives dage,
See til, at du kand sandse ret,
Og tænke lidt tilbage!
Hvad har du giort de mange aar,
Du har i verden levet?
Tænk, trygge siel, at alting staaer
I GUds register skrevet.

2. Vel løber tiden hastig hen,
Og bliver evig borte,
Men det vil komme vist igien,
Hvad du i tiden giorte,
Naar GUd engang til dommen vil
Den gandske verden sanke,
Og her skal nøye svares til
Hver gierning, ord og tanke.

3. Hvor mangt et slemt og daarligt ord
I lystig samling vanker,
Som siden bliver spyd og mord
I de fordømtes tanker,
Hvo gruer ey at tænke paa
De mange blodig' bander,

*
—

* - - -
— 63

Hvormed de store og de smaa
Hvert andet ord beblander.

4. Hvor skiules mangel sviig og list
I hiertets fule gjemme
Og kaade lysters onde gnist,
Som ingen kand fornemme,
Da tænker du, det er forglemt,
Den sag har ingen fare,
Men GUd har vist sin dag bestemt,
Som sligt skal aabenbare.

5. Det blev for langt at melde om

Den synlig syndens mængde,
Som man (u-agtet vredens dom
Og evighedens længde)
Til GUds fortørnelse begaaer,
Og ey engang vil vide,
At alle u-omvendte faaer
Til evig tiid at lide.

6. O sikre siel! som lever da
I verdens sidste ende,
Der færdig staaer med Sodoma
Hvert øyeblik at brænde,
Du som har drevet tiden hen
I mange slemme synder,
Og mueligt nu med dem igien
Din nyt-aars dag begynder.

7. Betænk! betænk! hvor hastig gik
De andre naades-dage!

*

—

— — —

*

— 64

Hvad om der ey var øyeblik
Nu meer for dig tilbage?
Og er der skjønt en liden stund
Endnu for dig i vente,
Saa tænk, du har saa stort et pund
Og end slet ingen rente.

8. Fald ned med ydmyg hiertens bod
For naadens stoel og throne,
Og beed, at GUD for JEsu blod
Vil lade sig forsone,
At du herefter bedre maa
Din naades-tiid anvende,
Og ved dit lives aften faae
En sød og salig ende!